

KRIGEN ER SLUTT I ÅR, sa general Montgomery i en radiotale fra Normandie. Alt går etter programmet i Frankrike. På Østfronten marsjerer russerne. I Italia tar de allierte by etter by. Tyskerne skal bli nødt til å gi sig før året er omme. - Disse optimistiske uttalelser er ikke sagt hen i været, de er såklig begrunnet i krigens kjennsgjerninger. De bygger ikke på noen hypoteser om sammenbrudd på den tyske hjemmefront eller en ny og mer vellykket revolte fra generalenes side. Etter at Montgomery holdt sin tale, har russerne brukt sig fram til Riga og skåret av forbannelsen med de tyske tropper i Baltikum, og russerne står allerede i Polens hovedstad Warsjava. - Tyrkia er langt på vei til aktiv deltagelse i krigen, og en kan vente en ny front enten på Balkan eller i Syd-Frankrike. - Ingen vet selvsagt når krigen slutter, men en tror at det er meget som taler for at Montgomery har rett - at den tyske wehrmacht er knust før året er omme. Dette gir perspektiver også for hjemmefrontens arbeid. Det er lettare for ungdommen å holde ut den fredløse tilværelse når den vet at det bare gjelder noen få måneder. Det gir sterkere ryggrad til alle dem som skal stå imot tyskernes og quislingenes press på alle områder. Ingen innrømmelser, ingen fyring, ingen aksjord lenger på noe hold. Det gir også mer sikkerhet og fast holdning når det gjelder å avstå fra særaksjoner og uoverlagte handlinger. Det ligger så klart i dagen for alle på hjemmefronten at nu må de samlede og sterke paroler fra hjemmefrontens ledelse - som står i den nærmeste kontakt med regjeringen i London - følges uten vaklen og uten sidesprang. Og det retter også våre sinn og vår tanke sterkere framover mot den tid da vårt land etter blir fritt - helt fritt, og vi skal ta mot våre hjemvendende landsmenn fra England, U.S.A. og Sverige - fra de tyske fengsler og konsentrasjonsleire. - La oss si det straks - vi betrakter dem ikke som emigranter, slik som vi heller ikke betrakter våre sjøfolk som setter livet inn på verdenshavene som emigranter. De har alle sammen reist fra Norge fordi de måtte gjøre det, og de er alle hvil på sin måte i fullt arbeid for Norges sak. Deres sinn er hjemme hos oss hver dag, selv om de personlig må være langt borte. Det samme gjelder vår regjering og konge. Nu forstår noe alle nordmenn hvor riktig det var og hvor avgjørende for hele vår framtid som fri nasjon at regjeringen dro over til London, og at det frie Norge på denne måte straks fikk plassert seg som en så aktiv alliert i den store verdenskamp for frihet og demokrati.

MISJONSFOLKETS PROTEST. Søndag, 23. juli ble det fra prekestolen i kirken lest opp en kraftig protest mot myndighetenes inngrep mot Det norske Misjonsselskap ved å avsette dets hovedstyre og generalsekretær og innsette ny kommisarisk formann og generalsekretær. Det uttales at hele vår kirke kjener sig rammet av det som er skjedd - og at hele misjonsfolkets og hele kirkens stilling i denne sak konner til uttrykk i følgende skrivelse som Norsk Misjonsråd har sendt Kirkedepartementet: "Norsk Misjonsråd er sammensatt av representanter fra praktisk talt alle norske misjonsselskaper som arbeider for forkynne Evangeliet blandt hedningene. Det har som sin oppgave å fremme et godt samarbeid mellom selskapene og representtere misjonens fellesinteresser. Misjonsrådet kjerner det som en samvittighetsak å gi uttrykk overfor Kirkedepartementet for den forferdelse og sorg som har greppt misjonsfolket landet rundt på grunn av myndighetenes inngrep overfor Det norske Misjonsselskap. I over hundre år har Norges misjonsfolk i ly av norsk lov fritt kunnet bygge opp sine organisasjoner, velge sin ledelse, ansette sine arbeidere og innsamle og disponere inntektmidler. Og nå blir denne store og velsignelsesrike virksomheten, som representerer generasjoners innsats i bönn, arbeide og offer, plutselig tilføyet et slag som menneskelig sett er egnet til å skade den på det alvorligste. Dette inngrep kan misjonsvennene ikke annet enn betrakte som uberettiget. Det som er frankomet overbeviser ikke om at Det norske Misjonsselskaps hovedstyre har ledet selskapet i strid med grunnreglene. Og hadde det i det hele tatt vært nødvendig å gripe inn, da ville det vært misjonsfolkets statutmessige rett selv å ordne forholdet og eventuelt velge nye tillitsmenn. Ved den foretatte tilsiidesettelse av selskapets grunnregler er misjonsfolket berøvet adgangen til selv å kontrollere sine organer, og grunnlaget er rylket bort under den tillit som er nødvendig for at arbeidet skal kunne fortsette som før."

HUSK at for de unge gjelder det, ikke under noen omstendigheter å vende tilbake til hjemmet - de risikører bare å bli sjanghalet til tysk tjeneste. - Det gjelder å unngå arbeidskontorene når du vil hjelpe bündene med matauken. - Bøndernes sliebnetime er nu inn. De vil i norsk historie for alle tider bli bedømt etter hvordan de hjalp eller ikke hjalp de unge i deres våpenlöse kamp mot Hitlertyraniet og dets lakeier.

VED ET AV DE TYSKE ANLEGG på Vestlandet arbeidet også russiske fanger. En formiddag bød en av de norske arbeidere en russer av sin frokost. - "Er du også fange?", spurte russeren. - Nei, han var ikke det. - "Arbeider du frivillig?" - Ja, han gjorde da det på en måte. - "Ja, da kan du beholde maten din selv", sa russeren.

Terboven har vært i Tyskland. På Goebbels informasjons- og innfiskermåte. Han kommer tilbake med frykten for undergangen og rødsel for døden. Hans fanatism og terrormentalitet er om mulig ennu mer uhyggelig enn før. Vi går tunge tider i møte. Vi må forsterke vår innsats- og motstandsvilje til seiren er vunnet.

SELVMORDERLIGAEN kan en nå kalde de tyske generaler. Von Busch, sjefen for en armé på Østfronten var i unkalst til Hitlers hovedkvarter og ble forhört i flere timer. Da han kom tilbake til sitt hovedkvarter, lå det telegram om hans avskjedigelse. Han øynt ikke utvei og drepte sig selv. General Stumpfzagel, sjefen for de tyske okkupasjonsstyrker i Frankrike, har også mistet lysten til å leve. Frankrike er kvitt ham.

HJEMMEFRONTENS LEDELSE har sendt den danske hjemmefront en hilsen med takk og anerkjennelse for dens innsats og uttalt sin beundring for danskene.

PRESIDENT RYTI ER GÅTT AV. Mannerheim er kommet i stedet. Associated Press melder fra Stockholm at Mannerheim ikke er tilfreds med tyskernes hjelp og er for fred.

MARSJAL ANTONESCU vil gjerne dele ansvaret med noen. Generalrevolten og Tyrkiets eventuel inntreden i krigen har gjort ham overnervös. Men hans henvendelse til bandeføreren Matsjek og brödrerne Bratianu, lederne for den liberale opposisjon, var resultatlös. Ingen vil dele ansvaret med ham.

HJEMMEFRONTEN. Arbeidsgiverne har fått pålegg om å sende inn oppgaver over de ungdommer som har forlatt sitt arbeid for å undgå tvangsmobiliseringen. Ingen arbeidsgiver må sende inn slike oppgaver! Det sendes også skrivelser som pålegger foreldre å møte fram, fordi gutten ikke har meldt seg til arbeidstjenesten. Ingen må ta hensyn til slike pålegg.

Husk at kampen mot ungdomsmobiliseringen må føres med samlet front og ingen må svikte.

FRIGETS GANG: Korporal Hitlers strategi har slått feil. Så fullstendig at de tyske arméstår overfor sammenbrudd på en rekke avgjørende frontavsnitt. Hans plan om å kaste engelskmennene og amerikanerne i kanalen er bare en ønskedröm. Og den "langsommeste" tilbaketrekning på Østfronten er gått i lynkrigstempo og ført de russiske armeer fram til Warsjava, Østpreusen, Østersjøen og Karpatene. De Baltiske stater er tapt for Hitler og Finlands skifte av president kan bety at et nytt fredsforsök vil bli gjort. General Lindemanns armeer er avskåret og selv skal han være henrettet. Amerikanerne utvider og befester sin front i Normandie, og trass i forbipasset motstand av like mange panserdivisjoner som på hele Østfronten, har amerikanerne trykket fram til Bretagne og nærmer sig Rennes og engelskmennene står 20 km. syd for Caumont. Snart vil det allierte panservåpen og artilleri rulle fram på sletten ved Seinen mot Paris. I Italia yder 5 tyske divisjoner fanatick motstand ved Firenze mens den tyske tilbaketrekning forberedes til Po og videre til Brenner-passet. Luftkrigen føres med stigende intensitet. Særlig rammes Tysklands oljeproduksjon og en regner allerede med at forbruket overstiger produksjonen med 360.000 tonn i måneden. Balkanlandene lever i politisk og militær høyspanning.

Tyrkia har brutt den diplomatiske og økonomiske forbindelse med Tyskland. Flere andre lengter etter å gjøre det. Amerikanerne er stadig på offensiven i Stillehavet, besettelse av Trian og Guam går raskt framover. En ny landgang på Hollandsk Ny-Guinea er også vellykket. Churchill uttalte bl.a. i sin tale at tiden mellom Hitlers og Japans nederlag vil bli meget kortere enn antatt. Og han sa videre: "Jeg vil nødig vekke falske forhåninger men krigen kan kanskje snart være slutt."

EN NY OG VOLDSOM TERRORBØLGE, den siste, skyller over Tyskland, borgerkriegen er i gang. De besatte land vil også få føle nazismens fryktelige krampetreninger. Alle tiders mest brutale og hensynsløse terrorregime løper amok. Nødverdigheten og nyten av en samlet, enhetlig innsatsvilje og kraft i den fortsatte kamp for seir er innlysende for alle tenkende og villende mennesker. Ethvert forsök på å splitte eller så tvil er dødsdømt og må stoppes. Vår tro på og tillit til hjemmefrontens ledelse, som i full forståelse med regjeringen fører vår kamp her hjemme, styrkes for hver dag. Og vi lover hverandre å forsterke vår kamp mot nazityranniet og for et fritt, demokratisk Norge med en